

[Oluf Pedersen.]

den Mulighed, at man, for at faa Oplysningerne frem, kan holde et lukket Rigsdagsmøde, eller hvad man nu mener kan være nødvendigt. Altsaa, lad os faa Oplysningerne frem, der er ikke nogen Grund til dette Hemmelighedskræmmeri.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kyed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kyed: Over for det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg forvare mig imod, at mine Udtalelser misbruges og tages som Udtryk for, at man vil dække over et dundrende Underskud paa Rutebilerne. Det er nemlig ikke Tilfældet. Der er, naar man tager Bilruterne som Helhed, Overskud paa dem, og det er ogsaa ganske naturligt, for gennemgaaende har Statsbanerne faaet fat paa de bedste Bilruiter. Hemmelighedskræmmeriet, som man kalder det, er altsaa ikke Udtryk for, at man vil dække over noget som helst i Retning af Misbrug af Statens Penge eller, som det ærede Medlem sagde, et dundrende Underskud. Jeg vil snarere sige, at det er det modsatte i de fleste Tilfælde.

Hans Pinstrup: I Tilslutning til mit Partis ærede Ordførers Udtalelser vil jeg gerne understrege, at den daarlige Høst i Jylland vil gøre det nødvendigt, at Tusinder af Vognladninger Halm og Hø sendes fra Øerne til Jylland. Mange Landbrugere staar om kort Tid uden Straafoder til Kreaturer og Heste og mange ogsaa uden Midler eller med meget smaa Midler til at købe for. I denne Situation maa det være en Samfundsopgave at yde disse Mennesker en Haandsrækning. Der bør træffes en Ordning, saa at Halm og Hø kan forsendes fragtfrit til de af den daarlige Høst ramte Landbrugere. Jeg behøver ikke nærmere at motivere Rimeligheden af dette over for Ministeren og heller ikke Alvoren af denne Situation i de mange Landbohjem, hvor man staar uden Foder til Kreaturerne — det drejer sig her i mange Tilfælde om dem, der dyrker Danmarks daarligste og fattigste Jord. Jeg vil spørge, om Ministeren vil gaa ind for at tilvejebringe en saadan Ordning, at Halm og Hø kan forsendes fragtfrit her fra Øerne til Jylland, naar Købet og Fordeelingen foregaar gennem Landbrugets Sammenslutninger, Mejerier, Husmandsforeninger, Landboforeninger, eller hvad det nu er.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højt-ærede Minister, hvordan det forholder sig med Vognmateriellet til at forsende Halm i.

Halmforhandlere hævder, at Ekspeditionen af Ordrene tager saa lang Tid, fordi Statsbanerne kun har et Faatal af Vogne, der egner sig til denne Transport, det er Vogne, der kan tage fra 5 000 til 7 000 kg, da Fragten med de almindelige Vogne, der kun tager ca. 3 000 kg, fordyrer Halmen urimeligt. Man frygter for, at det overhovedet ikke vil være gørligt med det Vognmateriel, der stilles til Raadighed til denne Transport, inden for det nødvendige Tidsrum at befordre og flytte det nødvendige Kvantum. Jeg vil bede Ministeren være opmærksom paa dette Forhold. Hvis Halmen befordres fragtfrit, vil mindre Vogne bedre kunne benyttes, men man bør i Tide være opmærksom paa den næppe helt lette Opgave inden for en forholdsvis kort Frist at faa Halmen flyttet fra Øerne til Jylland og ofte til afsides beliggende Egne. Jeg vil gerne høre Ministerens Mening om dette Forhold.

Til de nævnte Vanskeligheder kommer ogsaa, at de nuværende Snevanskeligheder kan bidrage til at trække Forsendelsen ud, og i denne Forbindelse vil jeg rette endnu en Henstilling til Ministeren, den nemlig, at Ministeren gør Alvor af at revidere de forældede Bestemmelser om Snerydning af Vejene. Moderne Snerydningsmaskiner bør anskaffes og Byrderne fordeles paa et rimeligt og retfærdigt Grundlag. De nuværende Tilstande, hvor Vejnettet er ufarbart i længere Tid, er utilfredsstillende for de motorkørende og lige saa utilfredsstillende for de Landbrugere, hvem Pligten til Snekastning paahviler uden noget som helst Vederlag, og som i mangfoldige Tilfælde ikke har det nødvendige Mandskab til denne Snekastning. Dette gælder navnlig i Jyllands tyndtbefolkede Egne. Jeg vil gerne anmode Ministeren om ogsaa at tage disse Spørgsmaal op til Overvejelse.

Edvard Sørensen: I Anledning af Samraadet om Regnskaberne for Statens Rutebiler vil jeg gerne fremsætte et Par enkelte Bemærkninger.

Det maa forbaus, at Ministeren nægter Befolkningen at faa at vide, hvordan Statens Rutebilveri virker økonomisk paa den enkelte Rute, nægter at give Skatteyderne specificeret Regnskab over Statens Udgifter og Indtægter paa et Omraade, som interesserer store Dele af Befolkningen stærkt. Det er vanskeligt for Befolkningen at forstaa Baggrunden for, at dette skal hemmeligholdes, og det vil kun kunne udlægges paa een Maade, nemlig den, at Statens Rutebilveri ikke virker saaledes, som man fra Regeringens Side havde ventet.